

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 214/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Спасића и др, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Спасића – адвоката Далибора Катанчевића и браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Зарића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 17К број 453/18 од 23.04.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 737/19 од 26.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 27. маја 2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Спасића – адвоката Далибора Катанчевића и браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Зарића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 17К број 453/18 од 23.04.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 737/19 од 26.09.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев браниоца окривљеног Предрага Спасића – адвоката Далибора Катанчевића одбија се и у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док се у осталом делу **одбацује**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17К бр.453/18 од 23.04.2019. године, окривљени Предраг Спасић и АА оглашени су кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење, промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. у вези члана 33 Кривичног законика, па пошто је окривљеном Предрагу Спасићу за ово кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци и на основу члана 67. став 1. у вези члана 70. КЗ опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К број 517/13 од 03.10.2013. године и узета као утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 9 месеци из ове пресуде, окривљени Предраг Спасић је на основу одредаба чланова 60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 3 месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од

08.07.2018. године до 23.04.2019. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 23.04.2019. године па надаље, док је окривљени АА применом одредаба члана 56. и 57., те 63. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 08.07.2018. године до 27.11.2018. године.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном Предрагу Спасићу изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то револвера без видљивог фабричког броја марке „...“ модел ..., калибра 9 x 32,5 милиметара са 6 метака у буренцету, пиштоља марке „...“ модел 70, фабричког броја ... на цеви, калибра 7,65 x 17 милиметара са 7 метака у оквиру, као и 19 метака различитог калибра.

Истовремено, окривљени Предраг Спасић и АА су обавезани да плате трошкове кривичног поступка у износу који ће бити опредељен накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 737/19 од 26.09.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, пресуда Вишег суда у Београду 17К број 453/18 од 23.04.2019. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном Предрагу Спасићу за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, те узета као утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 9 месеци из опозване условне осуде изречене правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К број 517/13 од 03.10.2013. године, након чега је применом одредаба чланова 60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 08.07.2018. године до 23.04.2019. године и време проведено на мери забране напуштања стана од 23.04.2019. године па надаље, док је окривљени АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 08.07.2018. године до 27.11.2018. године, а жалбе браниоца окривљеног Предрага Спасића – адвоката Далибора Катанчевића и браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Зарића, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Предрага Спасића – адвокат Далибор Катанчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да бранилац указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа и да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, односно прекида, сходно одредбама члана 488. став 2. и 3. ЗКП;

- бранилац окривљеног АА – адвокат Александар Зарић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако што ће из списка предмета издвојити незаконито прибављене доказе и окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Неосновано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Према наводима оба захтева, побијане пресуде, заснивају се на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати – на претресу возила окривљеног Предрага Спасића, који према ставу бранилаца није извршен на законит начин. С тим у вези, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА истиче се да је претресање возила окривљеног Предрага Спасића извршено без присуства сведока и без наредбе суда, супротно одредбама члана 155. и 157. ЗКП, те се предмети који су одузети оваквим незаконитим претресањем не могу користити као доказ у кривичном поступку на основу члана 16. ЗКП, већ се сви записници и вештачења заснована на овако нелегалном претресу, морају издвојити из списка предмета и на њима се не може заснивати судска одлука.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховни касациони суд оценио је неоснованим.

Наиме, бранилац окривљеног АА је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде указивао на исту битну повреду одредаба кривичног поступка, а Апелациони суд у Београду, као другостепени, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и на страни четири, став трећи и четврти образложења побијане пресуде изнео је јасне и довољне разлоге због чега налази да је претресање возила окривљеног Предрага Спасића обављен законито, и у складу са овлашћењима која полицијски службеници имају на основу члана 97. Закона о полицији. Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Поред тога, у конкретном случају не ради се о доказној радњи претресање (члан 152. до 160. ЗКП) већ о полицијским радњама из члана 286. став 2. ЗКП, чија је основна сврха откривање извршиоца, те откривање и обезбеђивање доказа и прикупљање података и обавештења који могу бити од користи у даљем току поступка, за које радње није потребна наредба суда, нити присуство сведока, како се то неосновано истиче у поднетим захтевима.

Из наведених разлога, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених у овом делу одбијени су као неосновани.

Неосновано се, по оцени овога суда, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Спасића указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је опозивајући условну осуду, првостепени суд повредио кривични закон, будући да је дана 03.10.2018. године истекао рок провере од 5 година, те према ставу браниоца у конкретном случају нису били испуњени услови за опозивање условне осуде.

Према стању у списима, окривљеном Предрагу Спасићу је пресудом Првог основног суда у Београду К број 517/13 од 03.10.2013. године изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 9 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 5 година од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је предметно кривично дело, због ког је окривљени Предраг Спасић оглашен кривим побијаном првостепеном пресудом, учињено дана 08.07.2018. године, то је очигледно да је ово дело извршено у року проверавања по изреченој условној осуди. Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Спасића и у овом делу оцењени неоснованим.

Истим захтевом, указује се и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко бранилаца. Међутим, с тим у вези бранилац окривљеног ниједном речју не наводи на који начин је у конкретном случају повређен закон у питању да ли у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ с тим у вези указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива обзиром да се првостепени суд позвао на одредбу члана 33. КЗ, док у образложењу ни једном речју није навео облик саучесништва за који је осудио окривљене, односно уопште није дао разлоге о саизвршилаштву окривљених и о њиховој међусобној подели улога, као ни о томе да ли је договора између њих уопште дошло. Такође, захтевом се указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП и с тим у вези наводи да је првостепени суд био у обавези да у јединствену казну затвора на коју је осудио окривљеног, урачуна и време које је провео у лишењу слободе по предметима Првог основног суда у Београду К број 517/13 и К број 5098/11.

Имајући у виду да одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је предходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, нити због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 4) ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Спасића у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног Предрага Спасића одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.